

Jaromír Typlt

Vniveč

veskrze vývraty
1992–1999

(škrt v epoše)

Jaderné
Jaderné vyjádření štěpivého zřetele
vyjádření
štěpivého
zřetele

štěpivého

(vyškrtnutí)

– hned sešlo i z obzorů: – s ničím se nesejdeš: – žádná úběžnost: – pra-
žádné nebe pražádná země: – nic už neschází: – žádný směr: – hned
schází i ze sejdeš: –

Sběř

Živelným po hromu
Štvali se kudy vřava tudy běs
po nich křest zvěrstvem
víra rumišť ve
volatech nitroglycerin
Řev čeřen nářkem
Kotlosvěrné potají
že do vrhu svrženi
(struk vznícený bleskem
a rdoušení v doupěti)
Draví
až po otisky čelistí v krunýřích
předpotopních ještěrů
šlehali ze sestřelených bombardérů pěnili
v nádržích těžké vody vyzařovali
do ponorných nauk
rozpínali se
za vypětí ledovců a pouští
Pohlaví sopek se jim otvírala vlhká lávou
a lačně z jejich slabin sála exploze
zatímco oni slastí přehryzávali
Saturnův prstenec
Zaklínání
Vpouštění v návalech zlosti
Jiskřilo od znetvořených dětí když
jícnem zřícenin vředů kostižeru jizev
a šedého zákalu
zhlédnutelní jen při průletu nástropními freskami
strmě Proti

Proč by ne

Ano

přijal jsem vyrovnaný úsměv a vím už
že pro světlo za tmou prosekat se nelze
pro světlo za tmou
ale za přížlází
kdy pošťevavý škleb i v klubku zmijí
a šleha mi ostří v mozku břit
a v kostech
dávno po jejich vplynutí do všeobjetí
cítím je
v krajnostech

(přítom s jistotou vědět nač doplatím
(svého štěstí strůjcem) (doteky
místo popálenin nebo snad popáleniny
místo doteků

nic než hrůza z průzračnosti
nic než hrůza z průzračnosti
nic než hrůza z průzračnosti
nic než
lžeš: žádná hrůza
(zhýčkané děsulátko)
(dštění zdětštění
(s hrůzou usvědčit se sám)

hlazení))

((pouzdro) v pouzdře)

(vzpurné mládí tvůrčí až (skoro až)

básník

(papír plný

drobných divů)

(komu číst tomu číst ani představit

si to své vyvracení skal se neobtěžoval

(prý škvaření ve vroucím oleji

(v pokojové teplotě psáno))

(básník ve skleníku (a/nebo skleník v básníku)

ať už básník nebo skleník komu číst

tomu číst

(mistři pěvci:)

co povstalo dusotem svištěním kvilem a smrští

(co povstalo dusotem svištěním kvilem a smrští?)

co (vůbec)

(je) (básník) (a)

co (k čemu)

co bylo temně žíhané bleskurychlé lačné

(dle četby)

co zatínalo drápy

(a co zapíná knoflíky

u černé košile

(sluší ti)

(a nakonec tomu neuvěří už ani ženy)

(však dokud bude mlád

(tak mlád (s plným nasazením života v blahobytu

tvořil neprožil (epitaf leč uznání

ještě za tepla

(byl choulostivý)

(jsem)))))))))

Petru Kofroňovi

při troše příští o vše k ránu až v příkopě nacházet své
doklady
diář léky

Zem se slehne

Za všemi těmi skoky
jeden jediný most
Co z toho protéká-li pečetní vosk
nebo hasicí směs Vždy to bude
Zplna hrdla
V této výšce už nejde o ponor
Nejdéle do ochraptění nezůstane u slov
Z úst lapač ve kterém se zmítají hlavně
Po zuby
 Po krku
 Po všem
Ze dna na den
Vymřeli po
Toho roku se nesmělo sahat na slovníky
Letopočet obsahoval třtinu pajšl sklepy
a zámečnicka který si neotevřel
bránu nebeskou
Paměť je nedonošená při vší přezrálosti
Kdo utrhne ten plod nepadne
daleko od mostu
Být podoben vyhýbavé odpovědi
která svou bezohledností všem srazila
paty
Nestojí to za rozbřesk
Dědí se už i místa na operačních stolech
Do vícepodlažních rodokmenů se zabudovává výtah
o nosnosti nad dvě osoby V erbu spínač
Okna se na tebe sesypala s vytasenými světly
Jsi vyzrazen
Poznám tě vždy podle toho že jsi k nerozeznání

Nejsi z těch kdo za každým soumrakem vidí večer
Vyklonil ses nad pokoleními abys je skolil
Zatáhni za oblohu

Střelná

Prokrvenou

Víc o ní bez vyznání

Námět na popravčí četu u zdi stálic

Ráže větší než křížemkrážem

Rok od roku

Sen za snem

Oběžný jako by meziplanetární trpkost křísila střelbu

Dávno už jsem se vymkl

Unesen ekliptikou

Oni ještě míří do prázdna kamkoli

Chám

Dávno už jsem se rozdrolil

Oni ještě míří

Zač žalud

Dřené zadem. Rákos a kůže Z každé
každá se protočí
zmáchaná po okuj a namátkou sahá
vypusťte vepsí o kolik nohou jde
Jsem zalit a není to posud
mám co by

A než o příkrov
Zatlačená v zavážce těžba ta
Co se přitisklo snad sňalo co naplat

Co naplat s ní mám co by
Zadřené samým svahelem dráž
honem do onoho
Pokaždé zvlášť za každou
Která prý: řít mi zhořkla
jíž dral jsem se aniž pakliže

Víc stěží sví...
Hrobe
Vyvstaň buď chlap

MATURE MORITURUS

Nemáte poněťí
Kamkoli střelka uhne
Sever nekleká
Měkkýši dobře radili
Mezi kudy
Skrze vosk
zakletý poklopec
Oproti netknuto
Za pozůstalé pazneht
Uvláčený soumrak vynořil střelnici s terčí slov
Olbřímí stín vykrajuje mi odvahu
všemi mastmi
Kořeny kanou po tváři
Smír spárou
Torzo kázání
Je odevšad včas
Polomy v řeči dosud bez roucha
Na vážkách
Polehčující okázalost
Štvanice napříč tryskem střelhbitě a kropenato
Tovaryš ukrátil si chvíli znásilňováním loutek
I přitakáním dlužno plundrovat
Ke zdi
Sekeromlate oroduj za mráz
Šavlozubý zápach tam plášť Zahalil jsem se do naha
Utloukli paže hlavu a kotník
Padrt nábožně Torzo káže
Káně usmýkáno libidem fontány
Vřískavěji než neřkuli
Nehledě na přítok
Rozkročená dostydka vzad
Vzoru zornic Téměř
Podkopat se Podjizvovat Podpřerážet Vkroutit se do konečně
Je odevšad kudy
a zvonkohra
Návraty bez ohledu
Přestože pročež
Přesličkami plavuněmi Žal v jízdárně
Ale i přehánka sudokopytníků po našich horoskopech
Nezhasím to ani za málokomu
tolik hořekovat

Cizopasníkem se mohu prokázat dokonce i na hranicích

Namále

z houštiny z infúze z obav

Leč

dokážu si vysápnout z těla i více

Po kořisti

o slovo

Vyslyšen

Těkavá hrůzovláda

Přibližně by

Přinejmenším

Jako pozornost ještě rozpínání vesmíru

Za devatero devatery na samém

Pohlad' si žáhu

Jednou jeden

Rozklížil se

Je odevšad nelze

Torzo příkázání

Věřtelem ošálil vykostěné kteří zhusta

bez potuchy číškám

Byť

Veskrze přimknuto

a tisknouc se

Pro potulku

Vláčným pancířem

Do posledního odjištění

zde o náchylnost

ostatně

Bez zamíření jen čekat až rána předběhne rozhodnutí zranit

Porodnice už si políčily a oddanost je bezmezná

Kamkoli uhnu

Odjakživa zakleknuto

Upustit zkumavku do jejích střepů

Obrys v zubech

Tříšti

Ničí

Je ode mne šleha

Vytrhávám se ze souvislostí

Kdo se mnou

hraničí?

Podtrhuji se

Podtrhnu

Mřít tím spíš

Otrava vymírat následovně:

Krčit se. Vlnit. Potácet. Tříbit. Cedit kočku. Svážet se na hromadu, dát se do kupy. Rozhrabávat se. Vytřepávat. Prohnout. Jmenovat se. Hlásit své jméno u vchodu do zmalované jeskyně.

A ptát se: ten či onen?

Potýkat se s hlásnými troubami. Pýřit se. Padat do vrásek. Podobat se hrnčířskému kruhu. Dýchat podkovami z plných plic. Nasazovat si psí hlavu, bederní roušku, trnovou korunu, pyrotechnické rukavice a šprcku. Vláčet se cestou necestou, přišít příčnicí, krasem nekrasem, pouští a louží. Projektovat vykolejený vlak. Zahánět podloubí smekáním klobouku. Spouštět se po trávící trubici do kanálu. Dopouštět se. Láteřit na futeř. Skrblit s náručemi. Vytýkat kolejími skoliózu. Na tři západy zamýkat otevřenou zlomeninu. Prohánět se okolo stáda břich, vrtět ocasem a pošťkávat. Nabádat. Čekat na příjezd a odjezd. Vybílit autobus. Podupávat. Uvažovat o svahu. Měnit ve výhodném kursu páté přes deváté za nohu přes nohu. Přepadávat pověstné. Volavky, nebo život. Sklátit. Natírat hromadné hroby na růžovo, pohlaví na černo, strach na bledědšno. Čmárat po zpocených zádech. Sávat se. Mhouřit ledviny, vraštit páteř, špulit čelo. Třísk do obrazovky. V cele. Hrozit z vlajky. Chápat se výkřiku. Pozorně hlaholit.

A znovu se ptát.

Právě tam, pod radarem, okolo spousta obvazů, sem tam sklenička na vyplivování zubů, jako vždy napětí, v pozadí plačky s kyselým deštěm v ústech, nočník plný krve, no, kdo asi o vlčím máku, za humny fotoaparát, opravdu, kouzelný snímek. Stát za to. V průvanu stisk, kde hopsahejsa jen jednou za obratník, hajdy do trenážeru. Popouštět uzdu. Pelášit okolo vdovy, zahrnout za pocestným nalevo, podlézt pod vrakem autobusu, vynořit se mezi tím a oním, prosekat se obrazovkou, zahučet do zákopů, proběhnout se s jezevčíkem a tam hned tehdy. Alibi. Najmout si obžalovaného. Váhat s rozsudkem života. Zavrhnout potrat. Vrnět. Kochat se. Rozplývat. Kojit. Naštípat hromadu plenek, dát se do kupy. Orat hroznem. Lanařit kmotra od potápěčů. Napustit vanu. Stříhat nehty bosým karmelitánům. Vytáhnout do války proti podzemnici olejné. Ztékat včelín. Navracet se. Být zasažen. Dmýchat. Řinout se z řady. Pohořet. Opět se zařadit. Změknout. Roztéci se v pánvi dědice. Dopadnout.

A znovu.

Tak či onak, nic než neurčitky. Jako příkazy, rázné povely, bezodkladné, ale bez časování. Leč: nic netrvá věčně, říká se odjakživa. Stačí jen něco prohodit pro ukrácení chvíle.

TEN: Co se to jen děje?

ONEN: Nasrat! Jářku: nasrat!

Přitom se oba smějí, až se za hřbitov popadají. Toto beze srandy. Mohl bych vyprávět, co se u nás traduje, že manžela matčiny matky, který ale nebyl můj děd, trefil šlak za řehotu, když z obrazovky zazněl vtip. Vdova po týdnu smázla slzy a řekla: Jako by mi životem proběhl jezevčík, víc to nebylo. Opět se poohlédla.

TEN: Kolikátého že?

Pamatuji si její Žil Jednou Jeden: mladý kralevic hledal zemi, v níž nevládne smrt. Volavky nebo život. Hrnout se k rozkroku. Zakleknout. Pohonit. Narazit. Přemlasknout. Odstříknout. Sklátit. Až po dlouhém putování došel k zemi, kde se mladá dívka pudrovala nad zákopy. Bylo měsíc po válce a dívku v té zemi povolali novou královnou. „Zůstaň se mnou!“ lákala ho. „Budeš dlouho žít. Zde nikdo nezemře, dokud se zákopy nezaplňují tímto pudrem, kterým si každé ráno krásním líce. Pak bude po všem, ale to bude až za devět set let!“ Orat hroznem. Napustit vanu. Ztékat včelín. Bylo mu to málo. Šel dál. A tak bylo, je a bude kolikátého, na den přesně.

ONEN: Už tolikátého?

TEN: To to utíká!

Tehdy pelášit okolo, zahrnout za jezevčíkem doleva, podlézt zákopy, vynořit se na obrazovce, prosekat se tím a oním, zahučet autobusem do vraku, proběhnout se k pocestnému a tam hned vdova.

ONEN: To to letí!

Na ta slova se čekalo. Dlouho, předlouho. Všichni už dávno zapomněli, odkdy tam ten vrak trčí a kde se vzal, prostě jen překážel a rezivěl a mizel v trávě. Když ale někdo projížděl kolem, většinou zpomalil, protože to bylo jako přízrak. Pod starou hrušňou. Ve vysoké trávě. Vybrakovaný. S vytlučenými okny. Bez podvozku. Prožraný rží. Starý autobus, zanechaný tam kdovíkým. Pak jednoho rána vrazil do světnice mladý pocestný a hned bodře přeháněl:

„To je ale vykopávka! Ten autobus tam snad musel vězet celá staletí!“

Stařena, majitelka pozemku, seděla bez hnutí a mlčela.. Teprve po nějaké chvíli se probírala, ztěžka přikývla a vzdychla:

„To to letí!“

Sedět bez hnutí a mlčet. Probrat se, ztěžka přikývnout a vzdychnout. To to ale trvá! Zahánět podloubí smekáním klobouku. Láteřit na futeř. Uvažovat o svahu. Podupávat. Tito však neotálejí na nástupišti, nečekají na příjezd ani odjezd. Jen rozmlouvajíce vyčkávají, až hovor ustane.

ONEN: Myslíte doleního?

TEN: Toho. Prej je na umření.

(Je k smrti mrtvý.)

ONEN: Kdepak! Ten umíral, co ho znám. Kolikrát jsem přišel a bylo už po něm.

(Jen račte dál, je odemřeno!)

TEN: Je to ale výdrž!

ONEN: Těch nářků!

TEN: A děti, že to unesou!

ONEN: Mají se holt k světu.

TEN: Tak to má bejt.

(Já: Prásknu-li do bot, někdo zařve.)

ONEN: My budeme žít.

TEN: A po nás zemřou další.

Neotálejí na nástupišti, zato já i ve snu. Zdál se mi Jednou Jeden: dorazil jsem na autobusové nádraží Praha - Florenc, ovšem nedalo se odtud nikam odjet. Odjezdová stání totiž nebyla připsána městům, ale konjugačním a deklinačním typům historické češtiny. Místo jízdních řádů visely na cedulích podrobné rozpisy daného časování či skloňování. Četl jsem: hřebu, hřebeš, hřebe... hřesti... Pohřeb. Záznam snu je z 27. dubna 1992. Ale kdy to bylo?

Poptávat se.

Okolo vdovy, za pocestným nalevo, pod vrakem autobusu, mezi tím a oním, načež dál obrazovkou a do zákopu, krátce s jezevčíkem a tam hned tehdy. Co nevidět. A jestli nevymřou, budu žít dodnes. Teprve tehdy.

Zpekla štěrk

co vlhké je a v prachu

Vrak mezi pysky

Šelfem

Poštěváček

Zurčí štváč

Navzdory přičemž poté

Jak bezodkladně dávno

Nepřekročitelná brada

když už rozhodnost přešla i cézary

A stínání přísah

pod předem

I kletba: prognóza teploměr vřeteno

Šupinatou přízí ovinutý Vinen Pučivým očekáváním věků

Utkvěv

Bude-li třeba i násilím Vyklidíme sarkofágy Mávneme tunelem
Říhneme dveřmi Zředíme zář a Černými stužkami je vypráskáme
Zmrdaně mrtvé Čpěte sladce Zádušní štvanice Voskovicemi hlava
nehlava přes urnové háje i přes pietu Bude-li třeba i vzkříšením
Bude-li třeba i křížemkrážem Nový životní prostor

Pysk v láhvi

Moře záchran

Trosečník obklíčený spásami volá o zproštění

Zaťaté zvěsti že v palírně Trpělivost

přináší nuže

Vzápětí přes hned

Zhusta pak občas

Obvykle ale dědic nepřemalovává hořčicí portréty zesnulého

V té uniformě u Filipp

...patrně mu ta klobása nesvědčila

Tedy odsouzen

na soustrast

Nastrouháte Smísíte Uhnětete Okořeníte Utrápíte k životu

Nechť Nešť

Navzájem plaše v průřezu

Závan teze

Krychlových sekund za litr

Dokažte to

To nestlačitelné a neslučitelné

v porovnání s nýbrž

Právě když vyloupli oči pokusnému ptakoještěru aby mohli snímat
krve by se nedořezal

Zmohl-li se kdo

Tkví

Je-li třmen ve tváři Hřích nepobodnout Tryskem po podvěsku podkořím
přes čelní lalok V zákopové válce utrpět znamení In Hoc Signo V tu
ránu na ráně Brána Nevstupovat bez čekání případně rázem Je-li
třeba osvětlení Zavři dokořán Prach jsi setřel a v lesk se obrátíš
Netvař se sytě i tys měl svatozář na příděl Chlemtej Teče ti dobro
po bradě ale tady jsme všemohoucí Vyliš ji Je-li třeba zatmění
Krucí ta planeta přiráží jako by se chtěla něčeho zbavit

Láhev s děložním hrdlem

Tolik teprve včas

Vyklubal se z toho jako pominutej

Zrovna vůči právě

Vytrhnul jsem mu to vlákno z ruky ale neutron už stejně letěl

No nic

Pustíme-li paprsku žilou

potryská mlha

Jak vyhrocené!

Uvažte to O to těžší S to

ve jménu Znovu

propadnout rodu a zavlát na žerdi k poctě skrání

Vetknut

Bylo-li třeba zapřít že až dorosteme do země Chladna z rána
Budou z nás opadávat kachle Zřítí se v nás všechny mosty
propojující vnitrozemí Zrak přestane být hořlavý Z našich obličejů
záclony na zazděných oknech Na pánevní kosti ztužený tuk Bylo-li
na nás třeba násilí Přenosní Skladní Zahrnutelní Ve věčné památce
Bylo-li třeba utajit že až zetlíme nezbudou po nás lidské kostry
ale vybělené věšáky S nesmírným zármutkem oznamujeme A naše dřívky
jež budou z kamenné soli už nikdo nevykouří

V děloze vrak

